

Hvad jeg mener, er, at de kun i Forbindelse med den af Udvalgets Flertal opstillede § 7 faae deres rette Betydning, idet det bliver den, som direkte kommer til at afhjælpe Nøden, medens de andre, navnlig § 1 i Forslaget, ville bidrage Sit til at skabe det Arbejde, som man i saa høj Grad ønsker. Vi have taget disse 6 Paragrafer i Forbindelse med § 7 og mene, at Lovforslaget derved kommer til at hjælpe baade paa den øieblikkelige Nød og den fremtidige Arbejdsløshed, at det vil baade støtte og hjælpe Arbejderne. Det er det, vi have tilfattet ved at indbringe disse 6 Paragrafer paany. Vi mene ikke, at de ere fuldstændig uden Betydning, men at de kun erholde deres virkelige Betydning, naar de blive supplerede af § 7.

Ordføreren (Neergaard): Seg skal kun gjøre nogle faa Bemærkninger overfor de Udtalelser, der kom fra den ærede Ordfører for Mindretallet og den høitærede Finantsminister. Den ærede Ordfører bestred Berettigelsen af den Maalestof

Formanden (Berg): Kunne vi ikke faae indført som Orden, at ærede Medlemmer nævnes ved deres Valgkreds? Nu sagde atter den ærede Taler „den ærede Ordfører“. Det ærede Medlem er jo selv Ordfører, og der er efter Forretningsordenen ingen anden. Første Gang sagde den ærede Ordfører ganske vist „den ærede Ordfører for Mindretallet“, men anden Gang blot „den ærede Ordfører“. Seg vil ønske tilstræbt, at vi holde os Forretningsordenen efterrettelig i saa Henseende.

Ordføreren (Neergaard): Seg skal hvi mig for den ærede Formands Anvisning. Altsaa det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) klagede over, at vor Maalestof for Fordelingen ikke var heldig. Seg vil da sige til det ærede Medlem, at det er naturligvis Noget, vi kunne diskutere om. Vi have ikke ment, at det var en aldeles idealt rigtig Maalestof, vi have paa ingen Maade ment, at denne Maalestof paa ethvert Punkt vilde angive det rette Forhold. Vi have selvfølgelig ment, at den havde sine Feil og sine Mangler, som alle Ting have, men vi vilde rigtignok have sat overordentlig Pris paa, om det ærede Medlem vilde have anviset os den rigtige Vej. Det er nemlig slet ikke denne særlige Maalestof, der for os er det Væsentlige; det Væsentlige for os er, at der fra Statens Side bliver ydet Tilskud. Hvis det ærede Medlem kunde have givet os en god Ide i saa Henseende, hvis det ærede Medlem kunde have fremkommet med en

frugtbar Tante om, hvorledes vi bedre kunde have ramt Kommunernes Trang, skulde Ingen have været mere taknemmelig, tror jeg, end Flertallet her i Salen. Det ærede Medlem kom atter tilbage til dette om Arbejde, at det, der var at gjøre, var at sætte de fornødne Arbejder i Gang. Ja, men jeg maa gjøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at det er netop det, vi stadig anvende en saa stor Del af vor Tid paa, nemlig ved at forhandle Finantsloven — ikke en Stump Finantslov, men den hele Finantslov. Vi forhandle jo disse Arbejder, disse nyttige og unyttige Arbejder, der ere paa Finantsloven, og jeg tror dog, at det ærede Medlem maa indrømme, at det vist ikke lader sig nægte, at Flertallet her i denne Sal er tilbøielig til at stille sig velvillig overfor alle de paa Finantsloven foreslaaede Arbejder, som vi anse for nyttige. Det ærede Medlem maa dog ikke forlange, at vi ogsaa skulle gaa til saadanne Arbejder, vi anse for unyttige. Det kan ikke opstilles som en Fordring til god Politik, at vi lade sætte Arbejder i Gang for enhver Pris, nei, der kan selvfølgelig kun være Tale om saadanne, som kunne anses for nyttige og heldige for Statens Tarv, og dertil ere vi jo suldt ud villige. Det er jo saa mange Gange og med uigjendrivelige og klare Grunde godtgjort i denne Sal, at det er en farlig og høist uheldig Praxis at indbringe en Stump af Finantsloven og behandle den uden Sammenhæng med den øvrige. Forøvrigt er Spørgsmaalet slet ikke dette: det dreier sig jo ikke om Arbejdsparagrafen mod Gaveparagrafen. At vedtage Arbejdsparagrafen nu og stemme Gaveparagrafen ud, da Finantslovbehandlingen er saa vidt fremskreden som den er, tror jeg vilde være ganske uhensigtsmæssigt, ja ganske unyttigt. Den høitærede Finantsminister sagde, at det var besynderligt af os at ville indbringe et Forslag, som vi selv ansaa for uigjennemførligt. Det har jeg paa ingen Maade sagt, at jeg ansaa dette Forslag, saaledes som det foreligger fra Flertallets Side, for uigjennemførligt. Seg jagde kun, at den Maade, hvorpaa Flertallets Forslag er blevet modtaget saavel af den høie Regjering som af det ærede Mindretal i dette Thing, ligesom tidligere af Flertallet i det andet Thing, umulig kunde gjøre os særlig forhåbningsfulde med Hensyn til Forslagets Gjennemførelse. Og det er dog et Faktum. Forøvrigt tror jeg ogsaa, at hvis den høitærede Regjering for denne og en anden langt vigtigere Sags Skyld vilde stille sig saaledes, at der kan blive Mulighed for at fortsætte Forhandlingen her ud over den 3lte Marts, var det jo tænkeligt, at man ved Benyttelsen